

18 Quá trình Phát triển Kinh tế Tuy nhiên, đã có những tiến bộ đạt được ở thế giới kém phát triển mặc dù có một hồ sơ kém và không đều về tăng trưởng kinh tế và sản xuất kể từ những năm 1980, điều đó cung cấp lý do để tiếp tục hy vọng rằng tiến bộ dương và công bằng vẫn có thể xảy ra nếu các xã hội lựa chọn đúng. Tiến bộ trong điều kiện con người vẫn được thực hiện, thường□□ những hoàn cảnh khẩn cấp nhất. Tiếp tục tiến bộ hướng đến giảm nghèo và cải thiện hơn nữa mức sống của một phần lớn dân số thế giới phải là một trong những mục tiêu cao nhất, và các Mục tiêu Phát triển Thiên niên kỷ là một lời nhắc nhở về những gì vẫn còn phải làm. Tại sao phát triển, và tại sao bây giờ? Các quốc gia như Anh, Hoa Kỳ, Đức, Nhật Bản, Úc, Pháp và các nước Scandinavia ngày nay được coi là phát triển không đạt được trạng thái đó qua một đêm.¹² Actually, phát triển trong tất cả các chiều kinh tế, chính trị và xã hội xảy ra khá chậm và không đều trong một khoảng thời gian rất dài, hàng thế kỷ. Hầu hết các nước đang được coi là kém phát triển đã có ít hơn thời gian để trở thành phát triển, ít nhất là các thực thể chính trị độc lập. Đó là điều quan trọng để nhớ lại bao nhiêu quốc gia châu Phi, châu Á và Caribbean đã đạt được độc lập chính trị chỉ từ sau Chiến tranh Thế giới Thứ hai năm 1945, khi áp lực để de-colonize từ Liên Hợp Quốc mới được thành lập bắt đầu nghiêm túc. Kể từ đó, hơn 120 quốc gia mới độc lập đã được thiết lập từ các đế chế thuộc địa và sau đó là sự sụp đổ của khối Xô viết cũ. Đó là trong các quốc gia mới này mà vấn đề trở thành phát triển và đạt được tiến bộ hướng đến sự phát triển con người thực sự và đạt được các Mục tiêu Phát triển Thiên niên kỷ là cấp bách nhất. Điều quan trọng là phải giữ lại chiều thời gian này trong tâm trí, mà không tìm thấy trong nó một lý do cuối cùng cho sự tiến bộ chậm lại trong một số nền kinh tế. Hầu hết các nước kém phát triển đã có, tốt nhất, chỉ một vài thập niên để làm việc trên các mục tiêu cơ bản song song của xây dựng hậu thuộc địa: xây dựng quốc gia và tiến bộ trên con đường hướng đến các mức độ kinh tế và phát triển xã hội cao hơn. Có thể lập luận rằng cần có thời gian để xóa bỏ các mẫu sản xuất, giai cấp và quyền lực thừa kế từ quá khứ. Điều chúng ta sẽ gọi là phụ thuộc đường xấu trong Chương 3 thường nặng nề trên hiện tại trong nhiều quốc gia nghèo. Mặt khác, các phương tiện để thực hiện các mục tiêu phát triển lại gần gũi hơn bao giờ hết.¹³ Phạm vi kiến thức sẵn có và có thể áp dụng có vẻ như dễ dàng hơn để đạt được tiến bộ kỹ thuật, các tiến bộ trong y học, các kỹ thuật kinh doanh và quản trị hiệu quả, v.v. cho các nước kém phát triển ngày nay hơn là đối với các nước phát triển trước kia phải tạo ra kiến thức đó. Nếu chỉ có thể chuyển giao, huy động và áp dụng hiệu quả kiến thức rộng lớn này trong các nước kém phát triển, tình trạng nghèo đói trong hầu hết các phần của thế giới có thể được vượt qua. Do đó, cần thiết phải cân bằng thời gian ngắn hạn mà hầu hết các quốc gia đã có để cố gắng trở thành phát triển hơn với thực tế rằng "bí quyết" để đạt được phát triển hiện nay hơn bao giờ hết. Vậy có nghĩa là các nước kém phát triển đang trên bờ vực trở thành phát triển? Không nhất thiết. Cho dù kiến thức về cách tăng trưởng kinh tế và cách trở thành phát triển hơn có thể được áp dụng thành công trong các nước kém phát triển hay không phụ thuộc vào cách các rào cản phát triển tiếp tục là như thế nào trong mỗi quốc gia đó. Khả năng vẫn cần được chuyển đổi thành hiện thực, và phương tiện để thực hiện chuyển đổi đó là trung tâm của vấn đề kinh tế phát triển.